

Nagykamarás, 1895. október 27. – Nagykamarás, 1980. augusztus 26.

Földműves szülők gyermeke. Öt elemi osztályt végzett, az első világháborúban az orosz fronton hadifogságba esett. Szibériát megjárva 1917. novemberben szabadult, 1918-ban tért haza. Gazdálkodásba fogott, 1932-ben Nagykamaráson községi esküdt lett; belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1934-ben került kapcsolatba az illegális kommunista párttal. 1941-ben illegális szervezkedés vádjával letartóztatták, 1942-ben nyolc hónapi börtönbüntetésre ítélték. 1944. októberben szülőfalujában a Magyar Kommunista Párt alapító tagja, két évig párttitkár, irányította a nemzeti és a földigénylő bizottság munkáját. Pártiskolát végzett, 1947. augusztus 31-én az MKP Csongrád és Csanád, majd 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Csongrád megyei listáján országgyűlési képviselővé választották, de mandátumáról később lemondott. 1949. június és 1950 ősze között a nagykamarási termelőszövetkezet alapító elnöke. Akkor „kulák” származása miatt leváltották. Előbb a Tiszavárkonyi Állami Gazdaságban kapott munkát, majd a Jászberényi Állami Gazdaság személyzeti vezetője lett. 1955-ben nyugdíjazták, de falujában a Ságvári Endre Termelőszövetkezetben 1965-ig dolgozott. Húsz éven át tanácstag is volt.